തൈനാൻ വിത്തും ആധുനിക കൃഷിയും

കർഷകരുടെ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ – 2

കരുമാത്ര ഭവാനന്ദൻ

ജപ്പാൻ മാതൃകാകൃഷി കൊണ്ട് കർഷകൻ കുത്തുപാളയെടുത്തെന്നു പറഞ്ഞാൽ സർക്കാർ സമ്മതിക്കില്ല. സ്വയം സംസാരിക്കുന്ന കണക്കുകളും സർവേ റിപ്പോർട്ടുകളും വിദഗ്ധരുടെ വിലയിരുത്തലിനു വിധേയമായപ്പോൾ പതിതരുടെ സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രകാരൻ 'അമർത്യാ സെൻ' പോലും ഞെട്ടിയിരിക്കണം. ഒരുപറ വിത്തിന് നാടൻ കൃഷിരീതികൾകൊണ്ട് പരമാവധി കിട്ടിയിരുന്നത് മുപ്പത് -മുപ്പത്തിയഞ്ച് വിളവെങ്കിൽ അത് ശുദ്ധ ശാസ്ത്രീയമായപ്പോൾ ഒരുനൂറ്റിപ്പത്തിലേക്ക് കുതിച്ചെത്തി. മൂന്നിരട്ടിയിലേറെ! നാടൻ രീതി വിട്ടു വരുന്ന അധികച്ചെലവുകൾ കുറവ് വരുന്ന വിത്തിന്റെ വില കൊണ്ടു പരിഹരിക്കാമെന്നു വിദഗ്ധർ കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ നൂറ് ശതമാനം ശരിയെന്ന് കർഷകൻ ഒപ്പും വിരലടയാളവും വച്ച് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി. എന്നിട്ടും വളം വാങ്ങുവാൻ ഭൂപണയ ബാങ്കിൽനിന്ന് പലിശയ്ക്ക് കടം വാങ്ങിയ പണം തിരിച്ചടയ്ക്കുവാൻ മാർഗ്ഗം കാണാഞ്ഞ് വിദ്യാഭ്യാസവും വിവരവും കുറഞ്ഞ കർഷകൻ കണക്ക് മനസ്സിൽ കൂട്ടി.

പണ്ടൊക്കെ ഒരേക്കറിൽ മുന്നൂറ് പറ നെല്ലെങ്കിലും കിട്ടുമായിരുന്നു. ജപ്പാൻ ചെയ്തപ്പോൾ നൂറ്റിപ്പത്തുപറ. എന്തൊരു കുത്ത്? വിളവ് മൂന്നിരട്ടി. കിട്ടിയത് മൂന്നിലൊന്നും!. മിച്ചം പിടിച്ച വിത്ത് വരുത്തിയ വിന. ഒരു മാസം കൊണ്ട് ധാരാളം ചെനപ്പുകൾ പൊട്ടി കണ്ടം നിറയുമെന്നായിരുന്നു വിദഗ്ധരുടെ കണക്ക്. അതേ കാരണം കൊണ്ടുതന്നെ ഒരേസമയത്ത് നെൽച്ചെടികൾ കതിരണിയില്ലെന്നും അതു വിളവെടുപ്പിനെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുമെന്നും നമ്മുടെ ഓഫീസർമാർ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. ജപ്പാൻകാർ വെറുതേ ഒന്നു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കി ഉടനേ വേണ്ടെന്നുവച്ച കലാപരിപാടി കൊട്ടും കുരവയുമായി നാമിവിടെ വ്യാപകമാക്കുവാനുള്ള യജ്ഞം സംഘടിപ്പിച്ചു.

നാട്ടിൽ സമാധാനവും സംതൃപ്തിയും നിലനില്ക്കുകയെന്നാൽ രാഷ്ട്രീയക്കാരന്റെ കഞ്ഞികുടി മുട്ടുകയായിരിക്കും ഫലം. വ്യാപാരി വ്യവസായികളെ റെയ്ഡുകൾ സംഘടിപ്പിച്ചു കൈകാര്യം ചെയ്യാം. ഒരു വെടിക്കു രണ്ടു പക്ഷിയെന്നോണം. വ്യവസായശാലകളിൽ സംഘടിപ്പിക്കുന്ന പണിമുടക്കിലൂടെ മുതലാളികളുടെയും തൊഴിലാളികളുടെയും തോളിൽ ഒപ്പം മാറാപ്പ് കയറ്റാം. എന്നാൽ, അത്തരത്തിൽപെട്ട കസർത്തുകളൊന്നും പാവപ്പെട്ട കൃഷിക്കാരുടെമേൽ പ്രായോഗികമല്ല. രണ്ടു പൂകൃഷി തരിപ്പണമായാൽ ഏതു കൊലകൊമ്പനും മാറാപ്പ് തോളിലേറ്റുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

ജപ്പാൻ മാതൃകയിൽനിന്നും പഠിച്ച പാഠം മറന്ന് പണയത്തിലായിരുന്ന താലിമാല തിരിച്ചെടുത്ത് ലേശമൊന്നു തണലു നിവർത്താമെന്നായപ്പോഴേക്കും വരുന്നു മറ്റൊരു മാരകായുധം.

തൈനാൻ വിപ്ലവം!

ജപ്പാൻ മാതൃക, അമേരിക്കൻ മാതൃക എന്നൊക്കെ പേരിട്ടാൽ ജനത്തിനു പഴയ പത്തുകൊല്ലം മുമ്പത്തെ ചരിത്രം ഓർമ്മ വന്നേക്കാം. തന്മൂലം തൈനാൻ എന്ന പുതിയ ഇനം നെൽവിത്തിന്റെ പേരിനോടൊപ്പം ഒരു വിപ്ലവം ചേർത്തു. മാതൃക എന്നാൽ അനുകരണമായി. സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടി രണ്ടു പതിറ്റാണ്ടുകൾ തികയാറായിട്ടും കൊച്ചുകേരളത്തിൽ ഫുൾസ്യൂട്ടും കണ്ഠകൗപീനവും ചാർത്തിയ കാർഷിക ബിരുദധാരികളെ സ്വയം നിർമ്മിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടും മറ്റൊരുത്തനെ അനുകരിക്കേണ്ടിവരുന്നതിനോളം നാണക്കേട് മറ്റെന്തുണ്ട്? അതുകൊണ്ട് ഇത്തവണ നാം നമ്മുടെ തലച്ചോറ് തന്നെ ഉപയോഗിച്ച് ഓഫീസിൽ ഫാനിന്റെ ചുവട്ടിൽ നാളുകളോളം നാടിനു വേണ്ടി ഉറക്കമുപേക്ഷിച്ചിരുന്ന് പുതിയ ഇനം നെൽവിത്ത് കണ്ടുപിടിച്ചു. കണ്ടുപിടുത്തം വിദഗ്ധ സംഘത്തിന്റേതായിരുന്നെങ്കിലും അതിലെ മുഖ്യ കഥാപാത്രത്തിനു പൊന്നാട മുതലായവ ചാർത്തി ബഹുമാനിക്കുവാൻ മന്ത്രി മറന്നില്ല. തുടർന്നു പത്രവാർത്തകളായി. പത്രക്കുറിപ്പുകളായി. കൃഷി വകുപ്പുണർന്നു. നാട് മുഴുവൻ നെട്ടോട്ടമായി. അപ്പോഴേക്കും ദീർഘനാളത്തെ നിവേദനങ്ങളുടെയും സമരഭീഷണികളുടെയും ഫലമായി പഴയ ഗ്രാമസേവകന്മാർക്ക് 'വില്ലേജ് എക്സ്റ്റൻഷൻ ഓഫീസർ' എന്നു പേര് മാറ്റിക്കിട്ടിയിരുന്നു. വർധിത വീര്യത്തോടെ അവർ കുളങ്ങളായ കുളങ്ങളിലൊക്കെ നഞ്ഞ് കലക്കി. പന്തംകണ്ട പെരുച്ചാഴികളെപ്പോലെ കർഷകർ ഓഫീസർമാരുടെ ആജ്ഞാനുവർത്തികളായി. അങ്ങനെ തോക്കിൻകുഴലിലൂടെ മാത്രം ഒഴുകിയെത്തുമെന്ന് നിനച്ചിരുന്ന വിപ്ലവം തൈനാന്റെ രൂപത്തിൽ വയലേലകളിലേക്കൊഴുകി. സാധാരണ അതിയനും ചിറ്റേനിയും തവളക്കണ്ണനും പൊക്കാളിയും പോലെ കൃഷി ചെയ്യാവുന്നത്. നാടൻ വെണ്ണീറും ചാണകവും പഥ്യം. ലേശം പച്ചിലയും അസാരം രാസവളങ്ങളും ചേർത്തുകൊടുത്താൽ ഉത്തമം. സവിശേഷതകൾ വേറെയും: നീണ്ടുനിവർന്നു നില്ക്കും. കാറ്റിലോ മഴയിലോ പെട്ടു നിലം പൊത്തില്ല. കീടങ്ങൾ നാലയലത്ത് പ്രവേശിക്കാത്തതുകൊണ്ട് കീടനാശിനികൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതില്ല. നാടൻ ഇനങ്ങൾക്ക് നല്കുന്ന ശുശ്രൂഷ കൊണ്ട് വിളവ് ഇരട്ടിയാക്കാം. ഒന്നുകൂടി ശ്രദ്ധിച്ചാൽ രണ്ട്- മൂന്നിരട്ടി വരെ നിഷ്പ്രയാസം ഉയർത്താവുന്നതേയുള്ളൂ.

കർഷകൻ നാടൻ ഇനങ്ങളേക്കാൾ ശ്രദ്ധയോടെ പരിപാലിച്ചു. നെൽച്ചെടികൾ നല്ല കരുത്തോടെ വളർന്നു. ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ഭാഷ കടമെടുത്താൽ മരതക കൂമ്പുകൾക്കവസാനം ഒരു മുഴത്തിലേറെ നീണ്ട പൊൻകതിരുകൾ നിരന്നു. പ്രായക്കൂടുതലുള്ള കർഷകർ നൂറ് മേനി സ്വപ്നം കണ്ടു. അങ്ങനെ കൊയ്ത്ത് അടുക്കാറായപ്പോൾ വരുന്നു സർക്കാർ ഉത്തരവ്– തൈനാന്റെ മറ്റൊരു സവിശേഷത. സാധാരണപോലെ കാലുകൊണ്ട് ചവിട്ടിയോ കൈകൊണ്ട് അടിച്ചോ മെതിക്കുവാൻ പറ്റില്ല. കതിർക്കുലകളിൽ നെന്മണികൾ പാറപോലെ ഉറച്ചിരിക്കും. മെതിയന്ത്രം കൊണ്ടു മാത്രമേ അവ വേർതിരിക്കുവാനാകൂ. കർഷകൻ വെട്ടിലായില്ല. കാരണം ആവശ്യക്കാർക്ക് വില കുറച്ച് വിതരണം ചെയ്യുവാനുള്ള യന്ത്രങ്ങൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് കാലേകൂട്ടി പണികഴിപ്പിച്ച് കരുതിവച്ചിട്ടുണ്ട്. ആശ്വാസം. മന്ത്രിയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ കൊയ്ത്തുത്സവം കഴിഞ്ഞ് മെതിയജ്ഞത്തിലേക്ക് കടന്നപ്പോൾ തുടങ്ങി കല്ലുകടി. പാലം കുലുങ്ങിയാലും കേളൻ കുലുങ്ങില്ലെന്നു പറഞ്ഞപോലെ കാലുകൊണ്ട് ചവിട്ടി പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്ന യന്ത്രങ്ങൾ ഒരു മണിക്കൂർ മനുഷ്യൻ വെട്ടിവിയർത്താലും ഒരു ചുരുട്ടിലെ അമ്പത് ശതമാനം നെന്മണികൾ പോലും ഉതിർക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായവയല്ലായിരുന്നു. തന്നെയുമല്ല യന്ത്രങ്ങളുടെ കൂടെക്കൂടെയുള്ള മിന്നൽ പണിമുടക്കിനെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ ഓരോ യന്ത്രങ്ങളോടുമൊപ്പം ഒരു മെക്കാനിക്ക് അത്യാവശ്യവുമായി. ഒടുവിൽ സകലമാന യന്ത്രങ്ങളും പെട്ടെന്നു പരിഹരിക്കുവാൻ പറ്റാത്തവിധം നിരാഹാരത്തിലായതോടെ നട്ടെല്ലും തിരിഞ്ഞ കർഷകൻ മെക്കിട്ടുകയറുമെന്ന് ഭയന്ന ഉയർന്ന ഓഫീസർമാർ മുങ്ങി.

മുൻ ഗ്രാമസേവകരായ പുതിയ ഓഫീസർമാരിൽ പലരും കർഷകരുമായുണ്ടായ കശപിശകളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഒടിവ്, മുറിവ്, ചതവുകൾക്കു വിധേയരായെന്ന വാർത്താശകലങ്ങൾ നാട്ടിൽ സമൂലം പരന്നു. തൈനാൻ തനിനിറം കാട്ടിത്തുടങ്ങി. മെതിക്കുവാൻ കഴിയാതെ ചുരുട്ട് കൂമ്പാരത്തിനുള്ളിലിരുന്ന് അത്ഭുതകരമായി കുട്ടി തൈനാനുകൾ മുളച്ച് മരതക കൂമ്പുകൾ വിരിഞ്ഞു. പച്ചപ്പട്ടണിഞ്ഞു. ഇതിനിടെ വെറിപൂണ്ട കർഷകൻ ഒരു കണക്കിനു വിടുവിച്ചെടുത്ത നെന്മണികൾ പുഴുങ്ങിക്കുത്തി കഞ്ഞിവയ്ക്കാൻ അടുപ്പത്തിട്ടു. വിസ്മയം തന്നെ. മിനിട്ടുകൾക്കകം അരമണികൾ അപ്രത്യക്ഷമായി. കലത്തിൽ കഞ്ഞിക്കും ചോറിനും പകരം കൊഴുകൊഴുത്ത ഒരുതരം പശ രൂപപ്പെട്ടു.

സിനിമയ്ക്കും ഇലക്ഷൻ പ്രചാരണത്തിനും വേണ്ട കൂറ്റൻ പോസ്റ്ററുകൾ ഒട്ടിക്കുവാൻ ബഹുകേമം! കുമ്പിളിൽ പകർന്നാൽ കോരനും വേണ്ടാത്ത കുന്തം. പക്ഷേ, കാലികൾക്കത്യുത്തമമെന്ന് കാലം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി.

ഇക്കാലത്തും വിഷം എന്നു കേൾക്കുന്ന മാത്രയിൽ നാം ഓർക്കുക പാവപ്പെട്ട പാമ്പുകളെ ആയിരിക്കും. ചേനത്തണ്ടൻ, മൂർഖൻ, രാജവെമ്പാല, വെള്ളിക്കെട്ടൻ എന്നിങ്ങനെ. ടി വകുപ്പിൽപെട്ട രാജവെമ്പാലയും വെള്ളിക്കെട്ടനും കടിച്ചാൽ രക്ഷയില്ലെന്നു പറയും. മറ്റുള്ളവ അത്രതന്നെ ഗുരുതരക്കാരല്ല. തക്കസമയത്ത് ചികിത്സിച്ചാൽ രോഗി രക്ഷപ്പെടും.

അമ്മായിഅമ്മപ്പോര് കലശലാകുമ്പോൾ നവവധുക്കളും ഇഷ്ടം എന്ന വികാരം ഒരു പരുവത്തിലെത്തുമ്പോൾ യുവതീ യുവാക്കളും തങ്ങളുടെ അവസാനത്തെ ആയുധമായി മേന്തോന്നിക്കിഴങ്ങും നീർവാളക്കുരുവും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു പണ്ട്. ഛർദിയും വയറിളക്കവും പിന്നെ മരണവും ഫലം.

ചങ്ങമ്പുഴയുടെ രമണനും പിന്നെ ഏതോ ഒരു സരോജിനിക്കുട്ടിയുടെ കടുംകൈയും പ്രചാരത്തിൽ വന്നതോടെ പാവപ്പെട്ട കയറ് കൊലയാളിയായി. നീർവാളക്കുരുവിന് ശാപമോക്ഷവും.

വിഷങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഇന്നു നാം സ്വയംപര്യാപ്തത നേടിക്കഴിഞ്ഞു. ലോകത്തെമ്പാടുമുള്ള ആത്മഹത്യയുടെ കാര്യത്തിൽ ഇന്നു സ്വീഡൻ കൈവശം വച്ചനുഭവിച്ചു വരുന്ന ഒന്നാം സ്ഥാനം അനതിവിദൂരഭാവിയിൽ കൊച്ചുകേരളം കൈയടക്കുമെന്ന് തീർച്ച.

ഉടൻ കൊല്ലിയായാലും ഇഞ്ചിഞ്ചായി യമപുരിക്കയയ്ക്കുന്നവയായാലും വിഷം വിഷം തന്നെ. ജീവജാലങ്ങളുടെ ആരോഗ്യത്തിനുഹാനികരമായിട്ടുള്ളവയെല്ലാം വിഷത്തിന്റെ നിർവചനത്തിൽപെടുന്നു. അത്തരത്തിൽപ്പെട്ടവ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് കഴിക്കുന്നത് ആത്മഹത്യാപരവും അറിഞ്ഞു വില്ക്കുന്നത് ശിക്ഷാർഹവുമല്ലേ.

ആത്മഹത്യാശ്രമം കുറ്റകരമാണ്. പരാമരടിച്ചും ദുർബലമായ കയറുപൊട്ടി താഴെ വീണും ചാകാതെ വന്നാൽ അത്തരക്കാരെ ജയിലിൽ അയയ്ക്കുവാൻ നമുക്കിന്നു വകുപ്പുണ്ട്. അപ്പോൾ പട്ടയടിച്ച് ഷാപ്പിൽ നിന്നിറങ്ങിവരുന്നവനെ ഏതു വകുപ്പിൽപ്പെടുത്തും.?

വിഷം വിറ്റ് ബഹുജനാരോഗ്യം സംരക്ഷിക്കുന്ന നമ്മുടെ സർക്കാരിന്റെ വികൃതികൾ! പരതിനോക്കിയാൽ ഇത്തരം കുസൃതികൾക്കും വകുപ്പ് കണ്ടേക്കും.